

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

Η Φιλανθρωπία. — Στάσου! Δέν όταν περάσης καταφαμένε πόλεμε! Παρατή ρησσός γύρω τούς δρόμους πού έπερασες; Παντού νύχτα, δυστυχία, ερήμωσις! Τά σπαρτά κατεστράφησαν, αι πόλεις άπετεφρδώθησαν, έπι τῶν ἐγημαθέντων ἀγρῶν και δασῶν σπάζουν οι οιροί τῶν πτωμάτων. Σὲ κάθε βῆμα σου ἀνοίγεται και ἔνας λάκκος, δύον κοιμοῦνται γεροί διά παντός οι νεαροί βλαστοί τῶν οἰκογενειῶν. Τά θύματά σου είναι πολυάριθμα. Δέν όταν περάσης.

Ο Πόλεμος. — Οδ περάσω, φλύαρος γαΐα! Τίποτε δέν μπορεί νά μ' ἐμπόδισῃ. Πρέπει νά γεμίση αἴμα! Δέν μπορεῖ λοιπὸν' ἀναταυτῆς και σύ και νά μειδάσης! Κύνταξε γύρω σου τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως! Ο ἄνθρωπος ἀπέκαμε πλέον. Ο ἄνθρωπος πούει ἐργασίαν και ἐρήμη! Ονειρεύεται τὸν ἔρωτα, ἔξιντας διά τὴν προσευχήν. Το πᾶν προσέχεται, ἀγαπᾷ, ἐργάζεται γύρω ου. Ρίξε και σι τὴν γομφιάν σου και σύρε τὸ ἀφορτόν. Η γη πούει εἰρήνην. Νέαι ή μέραι γαληνῆς και εὐτυχίας θύματα επιλούσιαν...

Ο Πόλεμος. — Υλιγώτερη ηρητορίαν, λιγώτερα λόγια, παρακαλῶ, γηρά ἀνόητη! Γνωρίζω τους ἀνθρώπους και οι ἄνθρωποι μὲ γνωρίζουν. Ανέτρεψαν θόροντα, κ τέτρεψαν βιωμούς, αἱ δόλους δὲ τοὺς ἔκθροντασμένους βασιλεῖς και τὸν ψεύτικον θεούς, μόνος ἐγώ ἔθριμβευσα. Γεννήθηκα μαζί μὲ τὸν κόσμο και δὲ κόσμος θά πεθάνη μαζί μου...

Η Φιλανθρωπία. — Ψεύδεσαι!

Ο Πόλεμος. — Ψεύδομαι! Κύνταξε λοιπὸν γύρω σου και ἀκροάσου. Βλέπεις δόλους αὐτοὺς τὸν ἀνθρωπὸν συκφούς, κουφασμένους, στενάζοντας; Ανυπομονούν. Ποιοῦν πάγκας "Όλα αϊτά τὰ ἐργοστάσια, τὰ μεταλλουργεῖα, δὲ σιδηρος, δέν χρησιμεύουν λοιπὸν γιὰ τὰ πυροβόλα μου, τὰ δόλα μου και ταῖς δομῇ μου; Τὰ δένδρα αὐτὰ δὲν χρησιμεύουν γιὰ νὰ κατασκευάζονται αἱ ἀμάξαι τῶν πυροβόλων μου και τῶν φρογῶν νοσοκομείων; Γιατί δένουν χρωσίν εἰς τοὺς ὑποιγούς και βιθμούς εἰς τοὺς στρατηγούς: Γιατὶ ἀρ πάζονται ἀπὸ ταὶ οἰκογένειες τοὺς τοὺς στιβαρούς βροχούς οντις και τὶς γενναῖς καρδιας; Κύνταξε τοὺς σοφοὺς αὐτοὺς γέροντας προστηλωμένους επὶ τοὺς ἀριμάδων και τῶν χαρτῶν. δι ποιεύρουν κακού ποιεῖτερον φονικὸν ὅπλον! Περισσοτερούς ναυαρις αιτειμονουν σε μένα παρὰ στὸν Θεό. Αριθμησε τέλος, τὰ φρούρια, τὰ ἀχρώματα, τὰ στρατόπεδα, τὰ ναυπηγεῖα. Σ, δὲν αὐτὰ τὰ φρικώδη ἐργοστάσια, κατασκευάζονταν τὸν δάνατον! Πρὸς γάρων μου ἔξατλεται ἡ ζωὴ ἡ σοφία, ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη. Τὰ τρόπαια μου στολίζουν τὰς μητροπόλεις, δῆλοι οἱ λαοὶ γονατίζουν μπρὸς στὴν εἰκόνα μου.

Η Φιλανθρωπία. — Τὸ γνωρίζων ἑπῆρες ἀλλοτε καλός. Σὲ εκαρις τὴν πατρίδα, σὲ ἐλευθέρωσες τὴν λαοὺς. Α' ἄλλα στήμερα πλέον; Ποι πηγαίνεις; Πηγαίνεις νὰ θεραπεύσεις τὸν ἀνθρώπους και νὰ σκορπίσεις τὸ τένδος ἐπὶ τῆς γῆς! Πηγαίνεις νὰ ὑποδυνωθῆς! Η ἀπίστος διπλωματία σὲ δόληγει νὰ μεταβάλῃς: Ις σφαγεῖται τοις πεδιάδας και τὰς πόλεις εἰς ἐρείπια!

Είσαι σκληρός και ἀπάνθρωπος. Δέν όταν εἰσίτεις τὴν εὐλογίαν τῶν ἀνθρώπων, τὴν εὐλογίαν τὴν ίδιαν μου...

Ο Πόλεμος. — Η εὐλογία σου μ' ἐνδιαφέρει δύο και ἡ κατάφασσα σου. Γελώ και γιὰ τὴν μά και γιὰ τὴν ἄλλη. Ποιδὸν βροντής τηλεβόλων και μάχας και αἴμα. Α' ὀκτέδος καιρὸς ήσυχης ἐπέφασε... Πρέπει νὰ σφαγοῦν οἱ ἄνθρωποι! Γρηγά φύνωρ, ἀπομακρύνουν και ἀδηφούς με νὰ περάσω. Τὸ ἀλογό μου ἀνυπομονεῖ...

Η φιλανθρωπία. — Δέν όταν περάσης Τυφλέ, κακούργη, δέν βλέπεται, δέν ἀκοῦς; Ο κόσμος σὲ καταράται και δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, δοτεις νὰ σὲ ποθῇ.

Ο κόλεμος. — Μὲ κάμνεις νά γελῶ, μὲ τὴν δλήθεια! Εν τούτοις θέλω νὰ σὲ καταπέσω. Λκουσε λοιπὸν τί λένε γιὰ μένα να ἄνθρωπος.

Ο χωρικός. — Χαῖρε, Πόλεμε! Είσαι γλυκας και σ' ἀγαπῶ. Η ἀποθήκη μου είναι γεμάτη σιτάρι και θὰ τὸ πουλήσω πολὺ ακριβά εἰς αἰτίας σου. Είσαι ή Τό-

χη μου!

Ο Τραπεζίτης. — Θά κάμω δάνεια και θὰ κερδοσκοπήω ἐπὶ τῶν κακῶν εἰδήσεων, ως και ἐπὶ τῶν καλῶν. Πόλεμε, σὲ χαιρετῶ!

Η Οἰκογένεια. — Σ' εὐλογῶ, καλὲ Πόλεμε! Οι ἀδελφοί μου και οἱ ἔξαδελφοί μου είναι στρατιώται. Δέν ότι πειστρέψουν, και ἐπομένως τὸ μεριδιόν τῆς κληρονομίας μου παχυτέρον.

Ο Εμπόρος. — Επρόκειτο νὰ πτωχεύσω. Εύτυχος ὅμως ἤρθης σύ! Τὰ καταστήματα μου εγέμισαν ἀπὸ υφάσματα σάπια, δερματα κακῆς ποιότητος, τρόφιμα ἐλεύθερα. Θά τα πωλήσω, στὸ στρατό και θὰ πλουτήσω. Πόλεμε μ' ἔσωσε!

Ο Εργοστασιάχης. — Επρεπε λοιπὸν νά σβωσω τὰς μηχαναῖς μου και τὴν ἀφίσω νὰ σκονιώσουν τὰ ἐργαλεῖά μου. Σὺ δύμας μὲ σώζεις ἀπὸ τὸν ὄλεθρον, προστάτα μου Πόλεμε! Θά υπαρχεύσουν τὰς θυγατέρας μου και θὰ τὰς καταστήσω συγχύους μαρκησίων!

Ο Ζωγράφος. — Θά χαράξεις ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ τοὺς πίπτοντας ξερωας!

Ο Ποιητής. — Θ' ἀπαθανατίσω στὰ ποιήματα μου τὰς ἀκατόβιτες σου!

Ο Συνταγματάρχης. — Θά ἐπιστρέψω μάσφαλος στρατηγὸς ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν και ἔνδοξος. Π ἵλεμε σοῦ χρεωστὼ πολλά!

Ο κατάτεος ἀξιωματικός. — Θὰ προσθέσω ἔνα αἰώνιη σειρὴν στὸ πηλήκου μου!

Ο στρατιώτης. — Κατὶ θὰ βρῷ ν' ἀρπάξω στὰς ἐχθρὰς καὶ τοιεις πον θὰ εἰσέλθωμεν νιηταί. Θά ενωρχθῶ μὲ τὰς γυναῖκας τοῦ ἐχθροῦ. Χαῖρε Πόλεμε!

Ο Διαφθορεὺς. — Θά μεινουν πίσσω εἰς τὰς πόλεις δραστικές γεράσις ἐφέδων! Ιδού ἐπιγείρομαι!

Ο Κλέπτης. — Υπάρχουν δραταί άνάπτοδα και θὰ τα διαρπάσω διτον θ' ἀπουσιάζει η φρουρά!

Ο Απγληπισμένος. — Πόλεμε! Θὰ μοῦ στείλης τὸν δύτανον και να σε ευτριώσω μὲ αὐτὸν!

Ο Πόλεμος. — Λοιπὸν ἀπούσες γηρά στρόγγυλα; Γηρά Φιλανθρωπία; Τότον λοιπὸν νά περάσω!

(Η Φιλανθρωπία προσπέχει τὸ πόδωστό τηςτα κέριατες καικλί μίε.)

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

Η διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου», ἔκτος τοῦ περιοδικοῦ αιτοῦ, τὸ δόπιον ἔδοσεν εἰς τὸ κοινόν, τέλευταν ἀπὸ πάσης ἀπότομεως, μὴ φειτεῖσα κόπων και ἔξοδων, πρόκειται νὰ προσφέγῃ ἡδη εἰς τὸν λαὸν και ἔτερον σειρὰν ἐξλεκτῶν ἀναγνωσμάτων, αιναδικῶν εἰς τὸ εἶδος των. Θ' ἀρχίσῃ δηλαδή καταρτίζουσα. «Βιβλιοθήκην τοῦ «Μπουκέτου» διὰ μηνιαίων ἐδόσεων, ἐξλέγουσα πρός τοῦτο τὰ ἀριστατῶν ενωγνώσαν τὸν γνωστοτέρων ξένων εἰς τὴν Ελλήνων συγγραφέων. Οὕτω θὰ ἔδιδεται εἰς τόμους τὸν μῆ α, περιλαμβάνων ἐν αιτοτελές μιθιστόρημα, ἐξλεκτὸν και ἀξιανάγνωστον.

Οι ἀναγνωσταίς μας, οἱ ἐπινημούντες τὴν ἀποτήκην τοῦ «Μπουκέτου», δίναντας νά γέγαρασσον τὴν παγκοσμίου φιλολογίας. Αἱ ἔκδοσεις μας θὰ είναι πολυτελεῖς και κομψότατα. Αἱ συνδρομαῖς δέν εἰναι 120 μονον δραματάς δι έτος και ἀνάλογος διὰ τὰς τριμηνίας και ἔξαμηνίας. Οι συνδρομαῖς μας θὰ λαμβάνουν ταττικῶς κάθε μήνα τὸ βιβλίον των. Ανεψέσαμεν πρός τοῦτο εἰς γνωστούς λογίους και μᾶς μεταφράσουν τὰ πλέον γοητευτικά ἔργα της παγκοσμίου φιλολογίας. Αἱ ἔκδοσεις μας θὰ είναι πολυτελεῖς και κομψότατα της πατρίδης λαούς. Τοιοντοτρόπως θ' ἀποτήκησε δόλοι, πλίν τοῦ «Μπουκέτου» και μίαν σειρὰν διαμαστών ἔργων, καταρτίζοντες ἐξλεκτή βιβλιοθήκην. Τὸ πρότονον ἔργον θὲτε δῆλον ιούλιον.

Δέν πρέπει λοιπὸν κανεῖς νά γάρηται τὴν εὐθαίρειαν. Οιοι οἱ ἀναγνωσταίς μας πρέπει νὰ γέγαραφον συνδρομηταῖς τῆς «Βιβλιοθήκης» τοῦ Μπουκέτου. Θὰ δεχόμεθα ἀκόμη και μηνιαίας ουνδρομάς. Αποτελέσται σύντομα τὴν συνδρομήν σας δι έτον τὸν πατρών μήνα τὰς ἔκδοσεις τοῦ «Μπουκέτου» αἱ δόπιαι θὰ είνε μοναδικαί.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

